

80 ezer koronás sikkasztás. Amerikai hadihajók Fiumében.

Vizet, vizet! . . .

Az obstrukció vihara közben, mikor a jobboldalon Schréter Alfréd képviselő, néhány izletes, vagy tán izléstelen közbeszólást riasztott a baloldalt felé, a baloldalnak néhány szilajabb véru közbeszólója azt kiáltotta az öreg Schréter felé: vizet vizet! . . . Vizet az öregnek!

Ez a közbeküldés aztán körutazási jegyet váltott, kiszállt hol a szabadelpárton, hol a néppárton, hol a függelenségi párton. De ki mert volna elgondolni is akkor, hogy ezt a körutazási jegyet érvényesítik az egész országon, mert immár az ország minden tájára is kis faluból, nagy városból, harsog felé a kiáltás: vizet, vizet! . . .

Ehhez a kiáltáshoz, mely a tréfa találat fogant, már semmi köze a jókedvnek. Egy kis fáradt és tik-kasztó hőségfölt sorvasztó ország minden panaszra, minden bánatra, minden kívánására bele költöztet e kiáltásba: „vizet, vizet!”

Árván mered a gép a kiszáradt utak felé. Így susog itt is, ott is, pusztító lobot vet a láng. A házakról dől az eresz és a kicsépelet élet szalmakazlain végig tánczol a tűz, nyugaton, keleten, délen, északon füstölög és dülledező romok között magyarok állanak, könyük síncsen, mert az is kiszáradt és pusztult hitük utolsó reményében, térdelőre összekulcsolt kezekkel könyörögnek az Istenhez, hogy adjon csak egy vödörrel, amiből annyit adott: vizet, vizet!

A vízhiány már nem vízhiány többé. Az országnak kivált déli részein kitört a vizinség. Mértföldekre járó utakon, mint a sahara sivatagjain, biztató oázis: egy kut, a melyben van még két-három korty üdítő ital. Ime haldoklik az ágas-bogas növényzet. A fű, az már régen meghalt. A nagy fáknak, nagy levelei megsárgulva kopannak a földre.

Imádságos Istenünk, magyarok Istene eresz meg felhőid csatornáit és adj minékünk vizet!

Nyolcvanezer koronás sikkasztás.

Nagy szentelője van a Lipótvárosnak. A leze ökelőbb lipótvárosi czevek egyikénél nyolcvanezer koronás sikkasztásra jött rá a főnök egy névtelen levél feljelentésére.

Máig sem tudják, hogy ki küldte a

levél, de nem is keresik, mert minden szó, ami a levélben állt, igaz. A főnök egy héti kutatás után rájött, hogy a személynének nagy része bűnös. Évek óta csajkák, lopják a czeget. Mikor minde adni a kezébe volt, az egész eset átadta a rendőrségnek, amely 24 órán keresztül faggatta a czeget alkalmazottait. Farkas Lajos tanácsos vezette a kihallgatást, s a czeget két főalkalmazottját, az irodalónőket és raktárfőnököt azonnal - szombat reggel - letartóztatta. A sajtó egy részét igen rosszul tájékoztatták ebben a dologban, a rendőrség is érthetetlen módon titkolódik, így történhetett meg, hogy a 80,000 koronás sikkasztás helyett, a lapokban is el-sikkadt két zrus és 800 koronára sülyedt a 80,000 koronás hiány.

Az üzlet két főemberének letartóztatása vagy konsternációt kellett, Oszlopai voltak ok a czegek és általános tisztelt, szeretet övezte őket. Mind keltőjüknek nagy, kiterjedt családjuk van a feleségeik, gyermekeik a letartóztatás idejében furdón nyaraltak, de azóta visszajöttek a fővárosba.

A két bűnös embert huszonegy óráig tartották a rendőrségen, azután át kísérték őket az ügyészség börtönébe.

A sikkasztás részleteiről tudatunk a következő:

A névtelen levél.

A Spitzer Gerson és társa kétféle áru czegek az Arany János-utca és Sas-utca sarkán van a fővárosi raktár-helyisége. A milliomos czege áru, berendezési befőtlik a ház földszintjét s az emeletnek a felét. Ezekben a raktár-órásokban körülbelül kétszáz alkalmazottja dolgozik a czegeknek, a kiknek közvetlen feljebbvalójuk Kell Jenő irodalónő, régi, husz éves alkalmazottja a czegeknek, a ki, mint tisztornos praktikáns kezdte pályáját Spitzerekénel.

Július 15-én a czege egyik főnöke szurdai Weisz Leó névtelen levelet kapott. A levél vidékről volt kelteve, elterjedt irással írták és a rövid tartalma a következő volt:

Nagyságos főnök ur!

Aláíratlan titkot jelentek be a nagyságos urnak, a zleleiben fizetelt ellenségek és tolvajok környékezik. A vizyázat már késő, csak a rendőség büntethető meg a gaz tolvajokat. Ennyit monthatok, többet nem. Leghűbb embereire gyanakodjék!

A czegefőnök ezt a levelet megmutatta a főnökeinek, akik társai a főnökségben és tanácsot kért tőlük. Mind a három főnök elvetendőnek tartotta a névtelen levelet. „Valami bszu lesz!” — mondták és leírdobták a levelet.

Gyanus jelek.

A felredobott levelet azonban elővették két nap múlva. A főnökök ugyanis véletlen következtében egész csomó gyanus dolgot vettek észre az üzletben, oly sulyokos voltak ezek a jelek, hogy a főnökök először maguk indították meg a vizsgálatot. Később pedig — miután

rájöttek, hogy van alapja a névtelen levélnek — a rendőrséget is értesítették a dolgról.

Mikor szurdai Weisz Leó a főjelentést megtette, még nem is sejtette, hogy itt tízezrekre menő károsodásról van szó. Azt hitte, hogy apró, néhány hét, vagy hónap óta tartó visszaélésekről van szó, ezeket hozza majd rendbe a főjelentés. Akkor még nem is sejtette, hogy leghűbb, legmegbízhatóbb emberei esnek majd áldozatul ennek vizsgálatnak.

A rendőri vizsgálat.

A rendőrségen dr. Farkas Lajoshoz, a büntetői osztály vezetőjéhez került az ügy. A tanácsos rendkívül óvatosan fogott a vizsgála hoz. Tízben egyenként idézte magához a czege alkalmazottait, mindegyikkel közölte, hogy az illető hivata van a való igazságot megmondani ebben a bonyolult ügyben. Az alkalmazottak el is hitték ezt és lassan bevalottak mindent, elmondták ki mennyi gyanusát tudott vagy látott, vagy csak sejtett is. Ennek alapján a rendőrtanácsos összeszedte az ügy adatait és péntek reggel két detektív kíséretében személyesen is elment a czege raktárba, átkutatta, átínta a helyiségeket, az árukat. Végignézte milyen kezekben, aláírásokon megy keresztül az áru, míg forgalomba jön és főleg azt kutatta, ki utalványozta ki az árukat. A vizsgálat péntek estig tartott, akkor a rendőrség elvonult a helyiségekből és tudatta a főnökkel, hogy biztos nyomok vannak a kezében.

A letartóztatás.

Szombat reggel a czege két főalkalmazottja Kell Jenő irodalónő és Hirschl Sámuel raktárfőnök nem jöttek be az irodába. Az alkalmazotak azt sugdolózni kezdtek, roppant különönségek tartották, hogy ebben a válságos időben éppen a két főember hiányzik, gyanakodni azonban abszolúte nem mertek.

Kell is, Hirschl is úgy álltak előtűt, mint a becsületesség mintaképei. Maguk a főnökök sem értették meg, hogy miért nem jöttek irodába és délelőtt 11 órakor a főnökök a szolgát a két főtisztviselő lakására. A szaga félóra múlva félig ajtalan jött vissza és síró hangon mondta el, hogy egyik urat sem találta otthon, mindkettőjüket kocsin bevitték a rendőrségre.

Az eset óriási ijedséget keltett az üzletben. Az alkalmazottak sápadtan jártak fel s alá a helyisége, egyik főnök a rendőrségre hajlatolt.

A két bűnös.

Kell Jenő és Hirschl Sámuel csak rövid ideig voltak a rendőrségen. Kell — aki fiatal ember — sírva kérte a rendőrtanácsost, hogy bocsásd őt szabadon, ártatlan.

Felészere, gyermekei vannak, akik behalnak ebbe a szőnyegben. Kell két évet töltött börtönben, igen előkelő, vagyonos lányt vitt el feleségül.

Hirschl Sámuel már idősebb ember. Hu-z éve alkalmazottja a czegeknek, most három-ezeröttszáz forint fizetése volt,

A két főhivatalmokot a legszorosabb hárság fűzte egymáshoz. A családjaik is egy furdóhelyen, ugyanazon villában nyaraltak.

Farkas tanácsos többször megkísérelte, hogy valomásra bírja őket, de látta, hogy sikertelen a kísérlet, czellába vitette őket, majd vasárnap reggel áthelyezték Kell is, Hirschl is az ügyészséghez.

A pékműhely titka.

A pékműhely titkairól eddig is eleget beszélték a be nem avatottak, de a mivel legnap vádoltak egy berlini pékmestert, az minden tanfűzést felidmul. A megbörtarozó és a közönség körében érthető megdöbbenést okozó esetről a részletes tudót ítatunk a következő:

Hirschfeld Emil berlini pékmester elbocsátotta szolgálatából üzletvezetőjét, akéért hoszuból feljelentette volt gazdáját és ugyszólván lehetetlen vádakkal illette. A tegnapi tárgyaláson azonban kitűnt, hogy Hirschfeld a legulyosabban vétett a közegezségügyi törvény ellen és hogy az üzletvezető vádjai mindenben igazak.

Az üzletvezető sok vádja közül különös kettő igen érdekes és tanulságos agyuttal igen jellemző a pékműhely belső viszonyaira.

Legelőször is azzal vádolta a feljelentő a pékmestert, hogy a mikor egy tanoncz egy újat megsértette és emiatt nem dolgozhatott, a pékmester rákényszerítette a tanonczot, hogy munkáját pontosan végezze, beken és bekötött ujjal dagasztja a tészát. A tanoncz természetesen engedelmesskedett a mester parancsának és addig dolgozott, amíg a kezére kent tapaszt a tésztaába dagasztotta.

Masnap megjelent a műhelyben egy gazdaszanyon, aki sehoggy sem tudta fel-fogni, hogy került a tésztaába kenőcs és lapasz

A másik még sokkal érdekesebb feljelentés szerint a pékmester a pinczébe üszeglyűtött lisztmaradékot, amely disz-ök részére lett félre téve, ujra átészaltta és tészát gyuratott beőle. Az, hogy az ilyen módon készült süteményekben patkány és egérszerek is igen gyakoriak voltak, az a pékmester jó izlését egy csöppet sem bántotta.

Még számtalan vádat hoztak fel Hirschfeld ellen, amit a törvénszék igen enyhén ak két hónapi fogságra ítelt el.

— A borislawi asztrájk.

Szombaton éjszaka a sztrájkolók Borislawban a szabad egy által gyűlést tartottak, a melyen Liuger szocziáldemokrata képviselő is megjelent. A sok ezernyi sztrájkoló a legnagyobb rendben vonult fel és elhatározta, hogy kitart a sztrájkban. Liuger képviselő biztosította a munkásokat, hogy anyagi támogatásokat fognak kapni. A hatóság attól tart, hogy holnap nagy összedűzők lesznek, mert lejár az a határidő, a melyet a gyártóknak vezetői a sztrájkolóknak a munka felvételére adtak.

A háború.

Három orosz cirkáló.

Köln, júl. 25.

A Köln. Zeitung jelenli Többöb, legnapi keletel: A viadvoszkói hajóad három cirkálóját és egy szállítóhajót ma Jokohamától délre pillantották meg. Ugyanez a lap azt jelenti Tokióból, hogy a német császárnak a Wyborz. ezredhez intésett táviratát néhány lap kedvezőtlenül bírálja, de általában azt személyes udvariasságnak tekintik.

A gépfegyveres japánok.

Pétóvár, júl. 15.

Szaharov tábornok jelenti a vezérkar-nak: A Taicsho bal partján levő Ponzibu vidékén a japán előőrs csapatokat szállítanak parira. A jelentések felsorolják az egyes falvakat, a melyekből az eleséget rekvirálják s megjelölik egyenként, hogy mely helyiség hány zsák rizst képes adni, és mennyi kivit tud a japánoknak szolgálni. Az előr megállapított terv szerint a japánok Haiphongba jutottak, a nékiük hogy francia csapatokkal találkoztak volna. A japánok nagy titokban halották végre tervüket és csak véletlenül történt, hogy az egész kitűdőtt.

Elfogott hadiraj.

Páris, júl. 25.

Haiphongból jelentik, hogy az indokínai francia hadórosok felöltötték a japán postát, a melyből kiderült, hogy a japánok Paicsepagodában csapatokat szállítanak parira. A jelentések felsorolják az egyes falvakat, a melyekből az eleséget rekvirálják s megjelölik egyenként, hogy mely helyiség hány zsák rizst képes adni, és mennyi kivit tud a japánoknak szolgálni. Az előr megállapított terv szerint a japánok Haiphongba jutottak, a nékiük hogy francia csapatokkal találkoztak volna. A japánok nagy titokban halották végre tervüket és csak véletlenül történt, hogy az egész kitűdőtt.

Ismét kínai veszedelem.

Páris, júl. 25.

Az utolsó kelet-ázsiai posta, amely mos érkezett meg, nagyon veszedelmesnek mondja a hangulatot Kínában. Egy kantoni utas hírül hozta, hogy az egész kínai birodalomban aggasztó mozgalom tünetei jelentkeznek. Japán emisszionáriusok bejárják az országot és izgatják a lakosokat az európai barbarok ellen; felszólítják őket, hogy szövetekezzenek Japánnal, az európaiak szolgálatában álló kinnakait pedig türelmi, hogy tolganak fegyvert leigázzák ellen. A helyzet annyira veszedelmes volt, hogy a francia hadórosok Hanhüba táviratokat és segítőket kérték az ott állomásozó zászlósnaktól.

A kínai anyacsászárné elrendelte, hogy az 1900-ban eie-ett kínai tisztok emlékére építsenek új templomot. Indo-Kínában még nem zavarták meg a nyugalmat, de a veszedelem fenyeget.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ülése.

Ures padosorok előtt, hétfői hangulatban nyitotta meg Jakabffy elnök déltizzenegy órák az ülést. Minden különbözőbb esemény nélküli rögtön a napirendre lérték át.

Még mindig a kisebb tárcák vannak napirenden. A tételeket szó nél megsza vasszák. A negyvennyolcas honvédek megválasztásán Ilyés Bálint szóltál föl. Megható szavakkal fölötte az öreg honvédek nyomorát; alig van betevő falatjuk. A vidéki honvédegyesületek folyton könyörögnék segítségért, de stükét fölre találnak. Hallatlan állapott az, hogy azoknak éhsésműt kell, s kik ezért az országot megteremítették, a kik ezért a nemzetet vértékü buntatták. Ne engedjük őket tovább sanynorogni. Legfőbböb úgy: a rizs eszén áll, ne bocssanak el őket assal a tudattal, hogy a magyar nemzet bálványai. Ők megtették kötelességüket, megvédték a hazát. A hivatalos eljárás ellen, a nyugdíj folyósítása ellen igen sok panasz van. A miniszter

előnk figyeimébe ajánlja ezen anomália meg-züntetését. Határozati javaslatot nyújt be, hogy a kormány a jelen körülmények megfelelően állapítsa meg az az honvédek nyugdíját és még ez évben tárgyalassa le. (Zajos helyeslés a baloldalon.)

Madarász József: A parlamentnek kötelessége az öreg honvédekről, akik a haza iránt kötelességüket oly biven teljesítették gondoskodni. Ne tekintsek az ügyet pártkérdésnek, mert mindnyájunk családjai nekik köszönhetik ugyszólván életüket. Csatlakozik Ilyés Bálint határozati javaslatához. (Zajos helyeslés a baloldalon.)

Barabás Béla: A fiatalabb nemzedék nevében szólal fel az 1848-as honvédek ügyében. Az agg honvédek kénytelenek a nemzethez fordulni, mert kis vagyonuk elfogyott és nem képesek megélni. Kéri, hogy jelenlegi nyugdíjat legalább duplájára emeljék, hogy az agg honvédek sanynor helyzetén valahogy segítsenek. (Helyeslés a baloldalon.)

Rátkey László felel, hogy ezért a csekély nyugdíjért is, 10–15 kilométernyire kell télviz idején a honvédek a legközelebbi adófelügyelőséghez bemenni minden hónap elején. Kéri, hogy könnyítsék meg ezt a hosszú procedurát. (Helyeslés a baloldalon.)

Tisza István minisztereinek: Mindenképpen igyekszik az öreg honvédeknek segítenie legjobb belátása szerint. Kéri, hogy vegyéljen csak az 1905. évi költségvetésnél nyilatkozásassék. (Általános helyeslés.)

Ilyés Bálint: Megnyusztik a miniszter-elnök nyilatkozatában és visszavonja határozati javaslatát.

A Ház ezután a tételt változatlanul elfogadta.

A király személye körüli miniszter tárcája.

Rátkey László: Bizalmatlansággal viseltetik a jelenlegi király személye körüli miniszter-társaságban. Kúen minisztereink sége alatt jelent meg a chlopyi hadiparancs, amely törvényekbe és közjogunkba ütközik. Kéri, hogy kúen ma is úgy gondolkozzunk a közjogunkról, mint minisztereinkéskorában? Ha igen, úgy a kabinet nek tagja nem lehet. De azért sem lehet a kabinet tagja, mert minisztereinkéskorában oly közjogellenes nyilatkozatot tett Körber elleni válaszában, hogy azért e választást saját partja szavazta. A párt nyganzan maradt, kéri, hogy vajon kúen változtotte meg? Nem bughatja szó nélkül a parlamenti veszedelmet sem, amely még mindig nincs elintézve. (Ugy van; Ugy van! a baloldalon.)

A király személye körüli miniszteri állást azért létesítették, hogy a magyar király mellett állandóan jó hazafi legyen, a ki a magyar érdekekre ő felelősége figyeimét állandóan felhívja. E helyett ezt a felelőséget teljes tárcát állandóan fiatal politikusokkal és oly állam-térítőkkel töltik be, a kik nem védik a magyar álláspontot. (Helyeslés a baloldalon.)

A rendjelekről megemlíti, hogy a Szent-István rendjel kivételével, a többi mind osztrák rendjel, a melyet német levél kíséretében küldenek a kitüntetetteknek.

Madarász József: Szégyen elfogadni az ilyen rendjelet. (Ugy van! Ugy van! a baloldalon.)

Rátkey László: A magyar király, magyar állampolgárnak, csak magyar rendjelet adhat. Ha nincs magyar rendjel, úgy a király nem adományozhat idegen rendjeletet. A magyar állampolgárok, ugyanolyan rendjeletet hordanak mint az osztrákok. Csodálja, hogy az utóbbi időben annyi úres címeket, nemességüket osztogattak és pedig — pénzért. (Ugy van! Ugy van! a baloldalon.) Kifogásolja, hogy a miniszterek

valóságos belső titkos tanácsnoki kinevezésnek alkalmából, ismeretlen esküformát tesznek le. Kéri, hogy mutassák be az eddig ismeretlen esküimintát a Háznak. Nem szavazza meg a király személye körüli miniszteri tárcza költségzeit, mert ez a miniszterium nem felel meg kötelességének. (Zajos helyeslés a baloldalon.)

Bedőházy János különösen a kitüntetések ellen szólal fel és kéri, hogy magyar érdekekről tüntessenek ki magyar embereket. Eddig ennek ép az ellenkezője történt. Azt kifogásolja, hogy a közéletben egy német lap munkatársa kapott magyar (l) érdeméért kitüntetésekkel, kéri, hogy ez a jövőben ne forduljon elő. Nem szavazza meg a tételt. (Helyeslés a baloldalon.)

Kúen Hedérváry gróf miniszter: Még minisztereinkéskorában kijelentette, hogy a magyar király nem akarta a magyar alkotmányosságát megsérteni. Ez a kijelentés annak idején megnyugvással fogadták. A Körber elleni nyilatkozatára mezelegzi, hogy a közjogunknak teljesen mefelelt és az a jelenlegi kormány nyilatkozatával is egyezik. A parlamenti vizsgáló bizottság jelentését maga is hibába szürette eddig, nem lehet róla, hogy azt eddig nem tárgyalták. A mi személyet illeti, mindent el fog követni, hogy kötelességének megfelelően. A kitüntetésnek mindig a közjör és törvény szerinti járnia el. A magyar história sokat köszönhet a nemességnek...

Ugron Gábor: De nem a zsidó nemességnek (Derültésg.)

Papp Zoltán: Csak egy hatos lenne a Ház, majd nem kellene.

Kúen-Hedérváry: ...ép ezért sokan akarunk ebben a megízlettelésben résztülni. Bedőházy kifogásaira megemlíti, hogy az a bizonyos német lap munkatársa min. díz a magyar érdemeket szolgált. (Zajos felkiáltások: Ez nem áll. Nem igaz.) Kéri a költségvetés megszavazását. (Helyeslés a jobboldalon.)

A Ház a tételt elfogadta. Az elnök az ülést 10 perczre felfüggesztte.

Szünet után.

A belügyi tárcát vezette be hosszabb beszédében Pukovics József elnök. A belügyi tárcát elfogadásra ajánlotta.

Szalay László: A függetlenségi és 48-as párt nevében és megbízásából kijelenti, hogy a belügyi tárcát sem általánosságban, sem részleteiben nem fogadják el. Az ellenzéknek kötelessége, hogy egy oly kormány részére, amely mindenben, de különösen a hadsereg, a diplomácia és legutóbb is az udvartartás kérdéseiben, a legdrágább konzervatívizmust valija, a kormányzása felhatalmazást ne adjon. Egy oly kormány, amely a régi korrupciószékben tartja még fokozottabb mértékben feljuttani, egy oly kormány, amely a régi korrupciószékben tartja még fokozottabb mértékben tartja, költséget nem lehet megszavazni. A belügyi tárcza különben is sokkal kedvezőtlenebb, mint a miyennek feltüntetik. Berételeinek jó része burkoló adóemelésből állanak. A maga részéről a betegpótlási költségeket is fontosnak tartja, azt hiszi, hogy nagy visszaélések történtek ezen a téren, olyankor is visszatérítették a betegpótlási költségeket, a kinek ezen törvény értelmében nem jart, jobb és takarékosabb garabonciát nem kellene a betegpótlás költséget 3 százalékról 5 százalékra felemelni, mert ez különben is törvényellenes.

Sürgői a kormány, a választási reformra tett igéreteit, kéri a gyökereket, a biztosítást, amely most egy rendőrképzésnek önkényesül fogunk. A közjogszaktók egyszerűsítésére és a felelőségi eljárás megváltoztatására is okvetlen törekedni kell, mert a jelenlegi állapotok túrhételnek. Ismeretlen hang-

súvozza, hogy a költségvetést nem fogadják el. (Helyeslés a baloldalon.)

Kelemen Béla: Az ország jelenlegi sanynor helyzetét, a latifundiumoknak, illetőleg az nagybirtokosoknak tudja be, ameddig ezen rossz viszonyoknak nem segítenek. Nem fog megváltozni az ország helyzete. A szegény nép érdekét kell rendezni, aki már a vállára neheződ nagy terhek, alig bírja elviselni. De kifogásolja a bel. ügyi tárcza egyéb ágait is. Csatlakozik Szalay bizalmatlansági indítványához és nem fogadja el a költségvetést. (Helyeslés a baloldalon.)

Euztál Ferencz felszólalása: a honpári ülés napirendjének megállapítása után az ülést véget ért.

Amerikai hadihajóraj Fiumében.

— Távirati tudósítás. —

Fiume, júl. 25.

Ma reggel nyolcz órák érkeztek a fiumei kikötőbe az amerikai hadihajók és hat napig maradtak a magyar kikötőben. Az Egyesült-Államok hadiflottájának fogadására nagyszabású ünnepélyekre készült Fiume, hogy méltán fogadjja az amerikai vendégeket, a kik egy elsőrangú tengeri hatalom impozáns flottájával jönnek hozzánk. Maga a kormányzó, Roszner Ervin báró állt az élén a fogadásra való készülődés munkálatainak, a melyekből már előre jelezhetjük, hogy a fogadási ünnepélyek nagyszertek lesznek.

A hajóraj impozáns hatalmas csatahajókból áll és a legnagyobb amerikai flotta mely valaha Európából vizeken jart. Az amerikai hadihajók azért jöttek most az európai partokra, hogy győzelmet végezzenek annak kipuhatolására, hogy a hajó együt nem fávolság mekkora sebességgel tud legyözni. Ezáltal azt a célt is szolgálja, hogy az amerikai tengerészek megismerkedjenek Európával s a Földköz és Adriai tengerrel.

Az amerikai hajóraj hét csatahajóból áll. A megérkezéskor a »Kearsarge« tengerügyi hajó a szokásos hajó 21 ágyúlével üdvözölte Fiume városát. A város üdvözletét a haditengerészeti akademián kikötőjéből ugyancsak 21 ágyúlével viszonzózták. A hadihajók ezután a Mária Terézia hullámgtát és a Baross kikötő külső mozoja vonalában a kikötő előtt horgonyt vetett. A »Kearsarge« vezérhajó a nyugati részen külön helyezkedett el, míg a többi hat csatahajó harmasával két sorban tőle keletre állt fel. Három hajó a bojákok erősítve kikötött, a másik három pedig egy sorban előtte vetett horgonyt.

Ma délelőtt Barcs S. Albert ellentengernagy, a flotta parancsnoka a többi hajó parancsnokkal Roszner Ervin báró kormányzóval találkozott. Majd Vio Ferencz pogármester, Gaál Tibor kormányzóhelyettes és a katonai hatóságok a fogadást meg. A vizitést az illetők még ma viszonzni fogják a hadihajókon. Az amerikai vendégek látogatása alkalmából a város több utvonulat, különösen az Adamch-teret és a kormányzó palotához vezető utat díszesen felbuzogatták. Este a vendégek tiszteletére a városi zenekar az Adamch-terén hangversenyt fog adni és a többek között el fogja játszani az amerikai himnusz is. Terzene az amerikai tengerészek új tartózkodása idején több estén jess. A látogatás alkalmából az Adamch-teret és a kormányzó palotához vezető utat nagy villamos ivlámpákkal világították ki.

Holnap este Roszner Ervin báró kormányzó fényes estélyt rendez az amerikai vendégek tiszteletére. E-re az alkalmára a kormányzó palota területén külön óceán vendégek és díszítették fel. A palota kertjében és az épületek díszítésé már

